

O B S A H

Zprávy z provincie	2
Prosby o modlitby	4
Laická sdružení sv. Dominika	5
Nové knihy	7
Nekrologium	8
D. Duka OP: Odkaz svatého otce Dominika	10
Setkání dominikánských sester v USA	14
Svatořečení Ascensión Nicol Goñi OP	15
T. Radcliffe OP: Dominikánská svoboda a zodpovědnost	19
A. Quilici OP: Modlit se 15 dní se svatým Dominikem	22

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

*Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie*

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je
250 Kč.

Uzávěrka dalšího čísla: 20. 1. 2006

PŘEDPLATNÉ OPUSCULA 2006

Roční předplatné (11 čísel včetně poštovného) na rok 2006 činí **250 Kč**. Můžete ho uhradit složenkou, kterou jsme rozesílali s předchozím číslem, nebo bankovním převodem na účet č. 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332. Od odběratelů, kteří dosud nezaplatili za rok 2005, očekáváme platbu za oba ročníky najednou.

Moc prosíme všechny, u kterých dochází k nějaké změně (zrušení odběru, změna adresy, změna počtu odebíraných výtisků apod.), aby nám o tom zaslali zprávu; je pro nás velmi obtížné zjišťovat tyto informace pouze ze soupisu poštovních převodů či z bankovního výpisu. Děkujeme. Redakce

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

provinciál: Út 9 - 11; 14 - 16 (*kromě úterků, kdy je zasedání provinční rady*), Čt 9 - 11

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: praha@op.cz, sv.jilji@op.cz

Setkání Laických sdružení sv. Dominika

3. pražské – 9. 1. po nešporách (cca v 19:45) ve velké hovorně kláštera

4. pražské – 7. 1. v 8:30 v kapli sv. Zdislavy

5. pražské – 5. a 19. 1. v 19:30 ve velké hovorně kláštera

Přednášky

Pravidelné přednášky o Jordána Vinklářka OP o duchovním životě podle P. Garrigou-Lagrangea se konají každý čtvrtek po nešporách (od cca 19:45) v čítárně kláštera.

Společenství modlitby

Každou středu od 20:00 ve velké hovorně kláštera (zvonek č. 53). Program večera: četba Písma, rozhovor ve skupinkách a od cca 21:45 adorace v kostele. Na adoraci lze přijít, i když nebudete na úvodním rozjímání nad Písmem. Všichni jsou srdečně zváni.

Mariina legie

Pravidelné schůzky prezidia Mariiny legie se konají každou neděli od 16:00 ve velké hovorně kláštera, zvonek č. 53. Rádi mezi sebou přivítáme všechny nové zájemce!

Mariánská pobožnost

3. 1. 17:00 růženec u nové sochy P. Marie (Celetná ul.) a procesí s obrazem P. Marie Rynecké ke sv. Jiljí, 17:45 loretánské litanie, zasvěcení P. Marii, růženec, 18:30 mše sv.

Bohoslužba slova

19. 1. v zimním chóru kláštera od 17:30 se koná oázová bohoslužba slova na téma Pomazání Duchem svatým. Všichni zájemci jsou srdečně zváni.

VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ ŠKOLA

VEŠ je roční večerní kurz, jehož cílem je

NAUČIT SE HOVOŘIT
O BOHU, VÍŘE A CÍRKVI
S DRUHÝMI LIDMI

V září otevíráme již 3. ročník!

Přihlášky a informace: www.misie.op.cz

Farnost při kostele sv. Jiljí
Husova 8, Praha 1, 110 00, fara@jilji.cz

„Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium;
nemohu jinak, běda mně, kdybych nekázal.“
1 Kor 9, 16

Hudba v kostele sv. Jiljí

6. 1. slavnost Zjevení Páně, mše sv. v 18:30 – Vánoční skladby, zpívá Schola Dominicana
7. 1. 2006 od 16:00 Petr Chaloupský: Vánoční varhanní koncert + Schola Dominicana + varhanní improvizace (vstupné dobrovolné)

PLZEŇSKÝ KONVENT

Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26
tel. 377 241 660, fax: 377 447 882
e-mail: plzen@op.cz, plzen.op.cz

Přednášky

Katechismus – 1. a 3. út v měs. 19:15 - 20:00

Aktivity pro děti a mládež

Kořata – pátek 15:00 - 16:00

Malá schola – pátek 16:00 - 17:00

Výtvarný kroužek – úterý ml. 16:00, st. 16:45

Společenství děvčat – pátek 17:00 - 18:00

Ministranti 6 - 8 let – středa 15:30 - 16:00

Chrámový sbor u PMR

zkoušky jsou pravidelně v úterý od 19:00 ve farním sále. Vede Ing. Šlajs.

Další akce

7. 1. 2006 v 16:30 koncertní uvedení České mše vánoční J. J. Ryby Hej mistře

12. 1. 2006 vzpomínkový večer k nedožitým padesátým narozeninám otce Jiljího OP

OLOMOUCKÝ KONVENT

Slovenská 14, 772 00 Olomouc
tel. 585 230 764, fax: 585 228 254
e-mail: olomouc@op.cz

společenství při klášteře:

Út 20:15 Četba Summy sv. Tomáše Akvinského (vede fr. Benedikt Mohelník)

St 6:40 Ranní modlitba a snídaně pro mládež (doprovází fr. Jindřich Poláček)

St 19:30 Misijní společenství (vede fr. Pavel Mayer)

St 19:30 Neokatechumenát – bohoslužba slova (doprovází fr. Antonín Krasucký)

Čt 19:30 Společenství mládeže Zacheus (vede fr. Jindřich Poláček)

Čt 19:30 Společenství Zbytek Izraele (vede fr. Antonín Krasucký)

Ne 19:00 Společenství starších skautů (doprovází fr. Damián Němec)

Dominikánský klášter v Olomouci
srdečně zve na cyklus přednášek

NEPRÁVEM OPOMÍJENÍ LITERÁTI

který přednese

PhDr. Tomáš MAZÁČ

Další přednášky

**BÁSNÍK
JAKUB DEML**

proběhnou

v úterý 31. ledna 2006

a v úterý 28. února 2006

v přednáškovém sále kláštera
(vchod ze Slovenské ul. 14)
vždy od **19:30 hod.**

ŽIVÝ RŮŽENEC

Zveme všechny členy a přátele dominikánské rodiny k zapojení do živého růžence za mír a za rodiny. Zájemci se mohou přihlásit na adrese: Fr. Irenej, Klášter dominikánů, Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo, irenej@op.cz
fr. Irenej, O.P., promotor pro růženec

KOORDINACE PŘEKLADŮ

Informace o pořizování překladů zasílejte prosím sestře Ester na adresu redakce.

DOMINIKÁNI NA INTERNETU

www.op.cz

Své zprávy k otiskům a návrhy na vylepšení dominikánských stránek zasílejte fr. Janu Jáchymu Benešovi (Nám. Chuchelských bojovníků 11/5, 159 00 Praha 5–Velká Chuchle, e-mail: jachym@op.cz).

www.dominik.cz

Vše o sv. Dominikovi, seznam pramenů, galerie obrázků. Vaše podněty, nápady i materiály k doplnění můžete zaslat na adresy webmasterů: fr. Jan Rajlich OP (jan@op.cz), s. A. D. Churaňová (anezka@dominik.cz)

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR

Hlubočeská 85/64, 152 00 Praha 5, tel.: 603 976 231, e-mail: info@prolife.cz, <http://prolife.cz>

Modlitby za nenarozené děti. Zveme všechny lidi dobré vůle ke společné modlitbě růžence, žalmů, proseb a slavení Mše svaté za nenarozené děti, těhotné maminky, zdravotnický personál a jiné potřeby.

Praha: před porodnicí U Apolináře

každý pracovní den od 7:00 do 8:15 modlitba růžence; kontaktní osoba: Miloslav Pletánek, tel.: 736 248 037

Kladno: posluchárna v nemocnici

každá 2. sobota v měsíci v 16 hodin modlitba růžence; kontaktní osoba: manželé Prentisovi, tel.: 312 686 642

Olomouc: před porodnicí Fakultní nemocnice

každý poslední čtvrtek v měsíci v 16 hodin modlitba růžence; od 18 hodin mše sv. v dominikánském klášterním kostele „Za zastavení zla potratů“; kontaktní osoba: Markéta Tomečková, tel.: 606 739 313

Brno: před vchodem do porodnice na Obilním trhu

každý pracovní den od 10 do 12 hodin modlitba žalmů; každá 2. sobota v měsíci modlitba Pochod pro život; kontaktní osoba: Libor Halík, tel.: 721 211 477

ZÁZNAMY PŘEDNÁŠEK

Přednáška P. Wolframa Hoyera OP, která měla původně zaznít na sympoziu „100 let zápasů“: <http://op.cz/body.html?id=128>

Přednášky Prof. Dr. B. Kochaniewiczze OP

přednesné v říjnu 2005 v Olomouci:

<http://jilji.cz/vranov/voice000.mp3>

<http://jilji.cz/vranov/voice001.mp3>

<http://jilji.cz/vranov/voice002.mp3>

Prezentace fr. J. Rajlicha OP o městské

misii na setkání v Hradci Králové:

<http://rajlich.cz/hradec.pps>

Přednášky ze sympozia „100 let zápasů“

konaného v listopadu 2005 v Praze:

<http://jilji.cz/vyroci/VOICE000.MP3>

<http://jilji.cz/vyroci/VOICE001.MP3>

<http://jilji.cz/vyroci/VOICE002.MP3>

<http://jilji.cz/vyroci/VOICE003.MP3>

<http://jilji.cz/vyroci/VOICE004.MP3>

<http://jilji.cz/vyroci/VOICE005.MP3>

<http://jilji.cz/vyroci/VOICE006.MP3>

<http://jilji.cz/vyroci/VOICE007.MP3>

OZNÁMENÍ

„*Celebratio autem huius sacramenti... imago est quaedam repraesentativa passionis Christi, quae est vera immolatio.*“ (S. THOMAS AQUINAS, *Summa theologiae* III, q. 83, a. 1)

S radostí Vám oznamuji, že ve čtvrtek 19. ledna 2006 v 18:00 hod. v aule XI Papežské univerzity sv. Tomáše Akvinského (*Angelicum*) v Římě proběhne obhajoba mé doktorské teze

«Imago repraesentativa passionis Christi»

L'essenza del sacrificio della Messa nella sua parte formale secondo San Tommaso d'Aquino

[Podstata oběti mše sv. ve své formální části podle sv. Tomáše Akvinského],

jejímž moderátorem je Prof. Dr. Ambrosius Eszer OP.

P. Štěpán Martin Filip OP

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

4. 1.	S. M. Božislava Pálková	85. narozeniny
4. 1.	S. M. Borgie Palenčarová	84. narozeniny
4. 1.	S. M. Věroslava Rajnochová	75. narozeniny
4. 1.	S. M. Krista Chládková	38. narozeniny
7. 1.	Fr. Štěpán Filip	43. narozeniny
13. 1.	S. M. Terezie Brichtová	81. narozeniny
13. 1.	S. M. Václava Holubová	64. narozeniny
13. 1.	S. M. Františka Synková	37. narozeniny
14. 1.	S. M. Marta Helisová	77. narozeniny
15. 1.	S. M. Mauricie Olekšíková	85. narozeniny
21. 1.	S. M. Josefa Valentová	76. narozeniny
22. 1.	S. M. Edmunda Semanová	88. narozeniny
23. 1.	S. M. Miriam Hřebacková	41. narozeniny
24. 1.	Fr. Dominik Marek	89. narozeniny
25. 1.	Fr. Jordán Vinklárek	81. narozeniny
26. 1.	S. M. Serafika Pončíková	94. narozeniny
29. 1.	Fr. Pio Oláh	22. narozeniny
30. 1.	Fr. Martin Fišer	75. narozeniny

BLAHOPŘEJEME!

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za jednání provinční kapituly bratří a volbu nového provinciála
- ❖ za naše představené a za Boží pomoc pro všechna důležitá rozhodnutí
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby. V těchto dnech zvláště v Iráku.
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za Boží pomoc při zakládání duchovní komunity tělesně postižených mužů v Jablonném v Podještědí
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za farnost v Praze na Zlíchově a za misijní středisko na Barrandově

Poděkování

Petr Postupa děkuje všem, kteří ho během studia na KTF UK v Praze podporovali svými modlitbami. Studium se mu podařilo úspěšně dokončit.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

LEDEN

1. Aby úsilí o plnou jednotu křesťanů přispívalo k usmíření a míru mezi národy.
2. Aby křesťané dokázali přijímat vysídlence s úctou a láskou a poznávali v nich Boží obraz.
3. Aby lidé projevovali solidaritu s těmi, které postihly přírodní katastrofy, a poznali, že pravá radost ze života není ve vlastnění, ale v umění dávat.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA**KALENDÁŘ AKCÍ 2006**

20. 5. 2006 Olomouc – zasedání provinční rady LS

20. - 22. 10. 2006 Vranov u Brna – setkání formátorů LS

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ**MS BLANSKO**

Provinciál České dominikánské provincie otec Alvarez Kodeda OP jmenoval otce Damiána Němce OP řádovým asistentem místního sdružení v Blansku.

MS BRNO (představený Radovan Michael Plšek)

Dne 24. 11. 2005 byla provedena volba pětičlenné rady a představeného našeho sdružení. Ze 48 registrovaných členů se volby zúčastnilo 28 členů (oprávněných voličů). Členy rady byli zvoleni Radovan Michael Plšek, Stanislava Kateřina Bartoňová, Kamila Veronika Planerová, Miroslav Gabriel Částek a František Patrik Ujčík. Představeným byl zvolen Radovan Michael Plšek.

MS UHERSKÝ BROD (představená Karla Alberta Ondráčková)

Dne 15. 11. 2005 prožívalo naše sdružení velikou radost. Při mši svaté, kterou sloužil náš řádový asistent otec Petr Semík, složila věčný slib života podle stanov sestry Ludmila Brigita Ančincová a stala se tak navždy členkou Laických sdružení sv. Dominika. Znovu jsme si uvědomili, jak velkým darem pro nás je patřit do dominikánské rodiny. Kéž bychom se vždycky snažili následovat příklad sv. Dominika a usilovat o to, o co usiloval on. Současně ze srdce děkujeme otci Petrovi za velké povzbuzení při mši svaté a v promluvě, ve které nás seznámil s různými druhy slibů a vyzdvihl krásu, velikost a závaznost slibu skládaného před Bohem.

3. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Eva Terezie Chaloupská)

Dohodnuté termíny setkání jsou: Po 9. 1. 06. Další informace najdete na adrese www.laici3ps.op.cz.

4. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představená Miloslava Anna Zásmětová)

Setkání proběhne v sobotu 7. 1. u sv. Jiljí s obvyklým programem.

5. PRAŽSKÉ SDRUŽENÍ (představený Jan Jáchym Beneš)

V tomto akademickém roce bychom se měli setkávat v sudé čtvrtky v klášteře sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:30 h. mši svatou a nešporami, poté následuje další program ve velké hovorně nebo v kapli svaté Zdislavy. Termíny: 5. 1. 2006, 19. 1., 2. 2., 16. 2., 2. 3., 16. 3., 30. 3., 13. 4., 27. 4., 11. 5., 25. 5., 8. 6., 22. 6.

Slávení Provincnej rady laických dominikánov na Slovensku

Provincná rada prebehla v dňoch 2.- 4. 12. 2005 v bývalom konvente mníšok rádu Kazateľov (než odišli do Poľska a Čiech) v Košiciach. V tých dňoch tu bola nainštalovaná aj výstava fotografií a dokumentov o bl. Pier Giorgovi Frassatim OP, laickom dominikánovi.

Sláveniu Rady predchádzala sv. omša obetovaná na rôzne úmysly, ktoré boli napísané laickými dominikánmi počas putovania ikony P. Márie „*Múdrosť Kazateľov*“ po bratstvách na Slovensku.

Provincnej rade predsedal fr. Mannes Stanislav Marušák OP, promótor pre laických dominikánov spolu s Evou Antonínou Zúdorovou OP, provinčnou moderátorkou laických dominikánov. Zišlo sa asi polovica predstavených miestnych bratstiev z celého Slovenska. Momentálne funguje na Slovensku 28 bratstiev s 570 členmi.

V sobotu 3. 12. sme sa všetci zúčastnili na blízkom cintoríne pohrebu fr. Hyacinta Jozefa Tandarua OP, ktorý zomrel v Košickom konvente vo veku 80. rokov.

Záver Provincnej Rady budú známe v Januári.

Peter Jeremiáš Suchovský OP

NABÍDKA NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, <http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Jeruzalémská bible, 15. svazek – 12 proroků

brož., 140 Kč

NABÍDKA KNIHKUPECTVÍ OLIVA

OLIVA

knihkupectví a galerie

nejúplnější produkce literatury a časopisů
z oblasti křesťanství, judaica,
pravoslaví.
knihy z oblasti historie a filozofie
malá prodejní galerie dřevěných plastik
a obrazů.

Adresa: Jilská 7, 110 00 Praha 1

Otevřeno: po-pá 10-18 hod.

Tel. 606 657 544

E-mail: knihy-oliva@quick.cz

Internetové knihkupectví:

<http://oliva.op.cz>

Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

Richard Rohr, Louis Glanzman: Duchovní bratři

Muži bible mluví k mužům dneška

Cesta, váz., 127 str., 167 Kč

Ruth Pfau: Srdce má své důvody

Lékařka a řeholnice pomáhá v Pákistánu.

KN, váz., 258 str., 249 Kč

Teologie těla

Katecheze Jana Pavla II. o lidské lásce podle Božího plánu

Paulínky, váz., 591 str., 350 Kč

Jaromír Kyncl: Od gregoriánského chorálu po současné zpěvní formy

Práce populárně naučnou formou informuje o obecných zákonitostech a zajímavostech týkajících se církevního a světského zpěvu a jeho nejrůznějších forem v ucelené podobě, a to od jeho vzniku až po současnost.

Press Pygmalion, váz., 240 str., 279 Kč

Marek Orko Vácha: Návrat ke Stromu života

Evoluce a křesťanství.

Cesta, váz., 166 str., 149 Kč

John R. Donahue, Daniel J. Harrington: Sacra Pagina – Evangelium podle Marka

KN, váz., 495 str., 495 Kč

Jan Scotus Eriugena: Homilie a komentář k Janovu evangeliu

Dvě filosoficko-teologická dílka raného středověku.

Vyšehrad, brož., 144 str., 158 Kč

Apoftegmata II. Výroky a příběhy poustních otců

Benediktinské arcidiákonství, brož., 135 str., 200 Kč

NEKROLOGIUM

3. ledna 1971

zemřel v Římě bratr spolupracovník **Konstanc Číkl OP**. Narodil se 18. srpna 1908 ve Chválkovicích u Olomouce, profes složil 28. března 1932 v Praze. Od roku 1934 působil v Římě na Angeliku jako kuchař a vrátný. Velkou podporu, zvláště za 2. světové války, u něj nacházeli všichni čeští bohoslovci v Římě, každému vždycky s láskou posloužil. Ať odpočívá v pokoji.

19. ledna 1961

zemřel v Plzni bratr spolupracovník **Cyril Štipčák OP**. Narodil se v Nové Lhotě na Moravě 7. února 1897, sliby složil 17. srpna 1922 v Olomouci. Pracoval dlouhá léta v Olomouci a Plzni jako kuchař a zahradník. V roce 1950 byl internován v Broumově, po propuštění pracoval jako dělník v Plzni a pak zde žil jako důchodce. Je pohřben v Plzni. Ať odpočívá v pokoji.

20. ledna 1936

zemřel v Olomouci **P. Lect. Michal Kameníček OP**. Narodil se 3. dubna 1862 ve Štěpánově na Moravě, profes složil 8. září 1880 v Olomouci, ordinován byl 25. července 1885 ve Vídni. Přednášel ve Vídni filosofii a dogmatiku. V roce 1890 byl poslán na pomoc při obnovování Polské provincie. Působil v Krakově a Lvově. Po návratu do provincie působil jako kazatel a zpovědník ve Znojmě, Litoměřicích, Uherském Brodě, Retzu a Šoproni. Po obnovení České provincie vyučoval filosofii, dogmatiku a sociologii na provinčním učilišti v Olomouci, později působil jako kazatel v Litoměřicích, Praze a Olomouci. Pohřben je v řádové hrobce v Olomouci. Ať odpočívá v pokoji.

23. ledna 1941

zemřel v Plzni bratr spolupracovník **Sarkander Leža OP**. Narodil se 17. března 1871 v Drslavicích na Moravě, profes složil 28. září 1906 v Olomouci. Sloužil bratřím v Olomouci, Litoměřicích, Znojmě, Uherském Brodě a Plzni. Je pohřben v řádovém hrobě v Plzni. Ať odpočívá v pokoji.

28. ledna 1941

zemřel v Praze bratr spolupracovník **Pius Bartík OP**. Narodil se 5. května 1860 ve Staré Vsi na Moravě, sliby složil 25. května 1890 v Olomouci. Byl přijat jako klerik, ale během prvního ročníku studia se rozhodl zůstat v klášteře jako bratr spolupracovník. Působil v Olomouci, ve Vídni, Frýsachu. Po obnovení České provincie pracoval ve Znojmě, Olomouci a Praze. Je pohřben v řádové hrobce v Praze. Ať odpočívá v pokoji.

*Porúčam ťa, najmilší brat, všemohúcemu Bohu, ktorý ťa stvoril. Nech sa ti ponáhľajú v ústrety zástupy žiariacich anjelov, nech nájdeš blažený pokoj v lone patriarchov, nech láskavo na teba zhladne svätá Panna a Matka Božia Mária a nech sa ti zjaví vlúdna a oslávená Kristova tvár.
(zo starobylého rítu dominikánskej rehole)*

S bolesťou, no s kresťanskou vierou v zmŕtvychvstanie a v nádeji,
že sa raz všetci stretne u nebeského Otca, Vám oznamujeme,
že dňa 30. novembra 2005 nás vo veku 80 rokov opustil

náš spolubrat

Hyacint Jozef Tandara OP

dominikán a kňaz

Narodil sa 21. októbra 1925 v obci Turie neďaleko Žiliny v rodine Daniela Tandaru a Apolónie rod. Mangovej. Roky jeho mladosti poznačili ťažké chvíle v PTP, kam bol odvedený v roku 1950. Na štúdiá teológie v bratislavskom seminári sa mu podarilo dostať po viacerých pokusoch až neskôr, v roku 1963. Po ukončení štúdiá bol 23. 6. 1968 v Dóme sv. Martina v Bratislave vysvätený za kňaza. Po vysviacke pôsobil ako kaplán v Zborove. Už od mladosti sa zaujímal o rehoľný život, osobitne o dominikánov a františkánov. S dominikánskou rehoľou v ilegality nadviazal kontakt prostredníctvom sestier dominikánok v Petrovanoch a tajného dominikána Gregora Hajdua z Prešova. Spolu s ním v roku 1969 podnietil tajnú obnovu rehole na Slovensku v podmienkach komunistického režimu. V spolupráci s bratom Akvinasom Gaburom vzniklo v Prešove jedno z centier tejto obnovy. Jozef Tandara sa vtedy stal najprv dominikánskym terciárom, no ideál tejto rehole ho nadchol natoľko, že sa v nej rozhodol zasvätiť Bohu úplne. Pri tajnej obliečke 24. 6. 1971 u sestier v Petrovanoch prijal rehoľné meno Hyacint. Prvé rehoľné sľuby zložil 17. 8. 1972, večné sľuby 15. 2. 1976. Vďaka jeho dominikánskej horlivosti získal pre rehoľu viacerých kandidátov. Ako tajný dominikán aj naďalej pôsobil ako kňaz košickej diecézy, od roku 1972 ako správca farnosti Cejkov (okres Trebišov). Od roku 1976 pôsobil v Košiciach na biskupskom úrade ako notár diecéznej kúrie a aktúár diecézneho tribunálu, neskôr ako riaditeľ biskupskej kancelárie. Po navrátení košického konventu dominikánom v roku 1990 sa brat Hyacint stal jeho prvým priorom (do februára 1993), popri tom pokračoval v zamestnaní ako riaditeľ košickej biskupskej kancelárie až do 1. 7. 1997. Aj ako senior pomáhal v pastorácii pri dominikánskom kostole v Košiciach, venoval sa záujemcom o vstup do rehole a bol asistentom dominikánskeho laického bratstva bl. Hyacinta Cormiera v Košiciach. Mal veľký záujem o dejiny, zvlášť cirkevné, ktorých sa stal vynikajúcim znalcom. Zomrel 30. 11. 2005 v Hospíci Matky Terezy v Bardejovskej Novej Vsi.

Pohrebná svätá omša a rozlúčka so zosnulým bola v sobotu 3. decembra 2005 v dominikánskom kostole v Košiciach. Po svätej omši bol brat Hyacint pochovaný na cintoríne sv. Rozálie v Košiciach.

bratia dominikáni a smútiaca rodina

ODKAZ SVATÉHO OTCE DOMINIKA

Mons. Dominik Duka OP

Milí bratři a sestry v Kristu a ve svatém Dominiku, milé děti, které doprovázíte své rodiče,

setkáváme se, protože určité události v životě církve nám slavení stoletého výročí naší provincie tak trochu posunuly. Oslovil jsem děti, protože když si uvědomujeme symboliku dnešní liturgie, Panny Marie jako ochránčyně Řádu, pak víme, že naši bratři vyjádřili tuto ochranu Panny Marie asi tak, jak si dítě představuje ochranu své matky. Po tři týdny pohostinství našich bratří u sv. Sabiny měl jsem možnost modlit se v cele, dnes kapli sv. Dominika, kde je zpodobení Panny Marie s oním pláštěm, který překrývá sestry a bratry. Evangelní úryvek jsme zvolili vzhledem k tomu, že Advent už je přede dveřmi.

Uvědomujeme si důležitost a význam mariánské úcty, mariánské zbožnosti v životě naší dominikánské rodiny, či chcete-li v rámci naší spirituality. Přemýšlel jsem, jakým způsobem nám znovu připomenout určité vztahy, které máme ke svým zakladatelům, ke svým světcům, ale především k Panně Marii. Náš duchovní pohled se musí upřít na sv. Dominika, na jeho veliký odkaz, který dal našemu společenství. A mezi takové staré svědectví jeho duchovního života patří devět způsobů modlitby, které se zachovaly ve vatikánském kodexu. Malby prozrazují katalánský původ, dokonce i muslimanský vliv v grafickém vyjádření. Latinský text připomíná, že autor tohoto textu byl pravděpodobně Francouz. Obrazy nám dávají nahlédnout do nitra sv. Dominika. V úvodní modlitbě jsme zdůraznili, že jsme určeni, založeni ke kázání, k hlásání. Pán Ježíš, ten první, jedinečný hlasatel Evangelia, nám nezanechal žádný písemný odkaz. Vzpomínáme, že evangelia jenom jednou připomínají, že Kristus psal do písku na zem. Sv. Dominik nám též neodkázal žádnou literaturu. Víme, že se zachoval dopis, který psal sestrám do Madridu. Dopis, který si ovšem nečiní nárok být jakousi chartou, jakýmsi souborem pravidel duchovního života, ale je to dopis bratra kněze sestrám. A proto si naše společenství tak cení tohoto kodexu modlitby sv. otce Dominika. Je zajímavé, že nám toto grafické znázornění ukazuje autenticitu křesťanské modlitby, modlitby, která je rozhovorem s Bohem. Je to modlitba křesťana. A tak sv. Dominik velmi často při modlitbě stojí. Je to ale také modlitba

pokorného člověka, který si uvědomuje svoji slabost a nedostatečnost. Takže se setkáváme se zobrazením sv. Dominika v prostraci, na kolenou. Můžeme si také uvědomit, že člověk může rozmlouvat s Bohem i na cestách. Může rozmlouvat s Bohem na základě četby, pravděpodobně tedy četby Písma svatého. Ale nejen Písma svatého. Jeden z těchto obrazů nám připomíná rozměr kajičnosti ze života sv. Dominika i celého našeho společenství. Toto setkání sv. Dominika s Bohem je, jak nám ukazují tyto kresby, setkáním skrze Krista, protože je to oltář, před kterým se klaní a na oltáři, jak nám ukazuje tehdejší stav liturgického života, není svatostánek, nejsou umístěny žádné sochy, ale je kříž s Ukřižovaným.

Když jsem se znovu a znovu díval na oněch devět obrázků, tak jsem si kladl otázku, jakým vlastně způsobem můžeme my tvrdit, že byl sv. Dominik velký mariánský ctitel? Jak vlastně můžeme přijít k tomu, že sv. Dominik měl jakousi výraznou mariánskou zbožnost. Když bychom se tázali, jak vypadal liturgický prostor v době středověku, v jeho době, pak je třeba si uvědomit, že velká část zobrazení Panny Marie se nalézá v kostelích. Vzpomeňte na gotické katedrály, a všimněme si, že převážná část těchto zobrazení Panny Marie souvisí s dějinami spásy, souvisí s příběhy, které čteme na stránkách Nového zákona. Tak i kniha, pomocí které sv. Dominik rozmlouvá s Bohem, kniha Písma svatého, je jasným svědectvím, že křesťanská zbožnost je bezesporu kristocentrická, tedy i dominikánská zbožnost musí být kristocentrická. Ale jestliže je to zbožnost, která vychází z Písma, která vychází z Bible, pak to musí být také zbožnost mariánská, protože už na stránkách Geneze je nám představován obraz ženy, která rozdrtila hlavu nepříteli, hadovi. Jsme na pokraji Adventu a víme, že je to obraz Panny, která počne a porodí Syna, obraz z proroka Izaiáše, který provází dějiny Božího lidu, obraz, který je nadějí při veškerém pronásledování izraelského národa v době starověku, ale jsou to také první stránky evangelií Matouše, Lukáše i Jana, které nám před oči staví tento symbol ženy. A jsou to také poslední stránky Nového zákona, Knihy Zjevení sv. Jana, kde vidí ženu oděnou sluncem s věncem dvanácti hvězd kol hlavy. Všimněme si, že mariánská zbožnost svatého otce Dominika není zbožností stavěnou na odiv. Jeho modlitby se odehrávají v skrytu a tichosti kostela. Je to vlastně určitá indiskrétnost bratří, kteří ho pozorují, což bychom tedy určitě neměli napodobovat. Je to nešvar, který znaly i dřívější doby a dnes se z něj dokonce může dělat obchod, byznys, chcete-li, ovšem v těch nejkleslejších podobách. Ale co je důležité, ne ono

nedovolené pozorování, ale ta skutečnost, že zbožnost toho, který patří Pánu, je zbožnost tichá, zbožnost intimní, zbožnost, která ale musí mít co nejhlubší intenzitu. Modlitba sv. Dominika nám ukazuje, že je to modlitba, která zasahuje celého člověka, jeho veškeré projevy. Myslím, že my, jako dominikáni a dominikánky máme povinnost si toto uvědomit. Víte, jak často se vyjadřujeme s určitým despektem o určitých emotivních projevech modlitby, jak nám z velké části není poněkud po chuti způsob modlitby některých charismatických skupin. Uvědomme si: ano, naše zbožnost není zbožnost, která by měla oslňovat navenek, má být zbožností vnitřní, má být zbožností toho, který hovořil s Bohem a o Bohu. To, co je vlastně nejdůležitější jako svědectví o sv. Dominiku, je, že si zachoval onu velkou rovnováhu, určitou vnitřní harmonii a nepatří ke světcům, které bychom nazvali excentrickými. Jistěže mi namítnete: a co ono bičování. Uvědomme si, že to byl středověký zvyk, to byla součást středověkého života, tak jako my máme určité způsoby zbožnosti, které neznali před námi a nebudou třeba příliš uctívat a vážit si jich po nás. Však si také připomeňme, jak velice brzy mizí tento moment zobrazování sv. Dominika. Přesto bych chtěl ještě připomenout jedno zobrazení z těchto devíti způsobů, a to je zobrazení o pár desítek let mladší, od Fra Angelica. Myslím, že nám často chybí tato vazba. Stálo by za to vydat těchto devět způsobů modlitby sv. Dominika jak s těmito původními obrázky, tak i se zobrazením Fra Angelika. Víme, že je zde vyobrazena i Panna Maria. Kéž bychom si tedy i my připomněli autentický, biblický a k duchovnímu životu nutný rozměr mariánské zbožnosti, mariánské úcty a kéž bychom si také byli vědomi, že právě tato mariánská úcta, kterou si dnes připomínáme v kontextu s duchovním životem sv. Dominika, je podobně zakotvena v určité rovnováze, kterou měla Panna Maria. Panna Maria pro své okolí nebyla člověkem, nebyla ženou, která by strhávala pozornost určitými duchovními, náboženskými projevy. V jakém slova smyslu? Její okolí nemohlo říci, že tráví celé dny v chrámě. Její okolí nemohlo říci, že ona je mezi prvními, kteří se projevují v bohoslužbě. Její duchovní život bylo určité skryté tajemství. I způsob, jakým se stává matkou, nebyl dán na jakýsi piedestal nebo že by toto tajemství bylo vybudováno. Uvědomme si, že žijeme v době, která velice důrazným způsobem vyžaduje jakousi hlučnou, bouřlivou, až dryáčnickou přítomnost ve světě. Někdy se i my ptáme, zda-li působení církve, ale i nás jako kazatelů by nemělo více využívat těch nejmodernějších prostředků. Ale přitom jsme stále více a více

svědky toho, že slovo ztrácí svůj smysl, nikdo nemá zájem příliš dlouho poslouchat, nikdo nemá příliš velký zájem číst. Zůstává pro mě obrovským tajemstvím, kolik knih může vyjít v naší zemi i ostatních zemích, protože normální smrtelník určitě není schopen tuto produkci ani v její setině prolístovat, natož přečíst nebo prostudovat. Platí to i o teologické literatuře. Proto stále více přicházejí do módy knihy, které jsou přeilustrované, které připomínají televizní, či počítačovou obrazovku, kde tedy i my se dostáváme do jakéhosi světa člověka raného středověku, který musel mít obrazy, protože neuměl číst, neuměl psát. Uvědomme si, že tento způsob je velice nebezpečný pro naši spiritualitu a byl by velice nebezpečný pro spiritualitu Panny Marie a byl by velice nebezpečný u sv. Dominika. Proto se modlí v kostele, v chrámu, kde je prázdno, kde je oltář a kříž.

Je zapotřebí uvědomit si devizu sv. Dominika: „*mluvil s Bohem nebo o Bohu*“, „*contemplata aliis tradere*“, což vyžaduje skutečně čas a musíme dát prostor slovu, Božímu slovu, aby v nás mohlo působit, tak jako tento prostor Božímu slovu v té nejvyšší míře dala Panna Maria. A určitě její největší duchovní školou bylo především oněch devět měsíců života jejího Syna v jejím lůně. Na těchto devět měsíců navazovaly všechny ostatní měsíce a léta společného života, kdy byla Kristu blízko, nebo kdy ho doprovázela v jeho působení. Uvědomme si také, že to nejpodstatnější v životě sv. Dominika nejsou kázání, my nevíme, co kázal, ani větu z jeho kázání bychom nedali dohromady. Nemůžeme si přečíst jeho spisy, jeho rady, jeho pokyny, ale z jeho vnitřního života žijeme i my, protože existuje ono skryté a tajemné předávání slova, tedy i Slova, které se stalo tělem. A tak vlastně jeho duchovní život je přítomen i v nás a bude přítomen i po nás. Tady bychom se myslím, měli hluboce zamýšlet nad vlastním duchovním životem a měli bychom si uvědomit, že naše práce, mnohé z našich aktivit, mohu-li to tak říci, musí být měřeny úplně jinými parametry, než se hodnotí úspěšnost televizního či rozhlasového programu nebo než se hodnotí úspěch nějakého článku nebo knihy. To je možná také ten důvod, proč sv. Dominik založil nejprve společenství kontemplativních sester, než společenství kázajících bratří. Přemýšlejme o tom. Amen.

Kázání Otce biskupa Dominika Duky OP při mši sv. v katedrále Svatého Ducha 26. 11. 2005 při setkání České dominikánské rodiny v Hradci Králové a zakončení oslav 100. výročí obnovení provincie

ABY VŠICHNI BYLI JEDNO

Setkání dominikánských sester na téma Jedna planeta, jedno lidstvo, jedno kázání

Téměř pět set dominikánských sester ze čtyřiařiceti kongregací ve Spojených státech se sešlo ve dnech 21. - 24. dubna 2005 na druhém shromáždění Federace dominikánských sester (předchozí, první shromáždění, se konalo v St. Louis v roce 2001). Hlavním tématem modliteb, kázání, přednášek a setkávání bylo: Jedna planeta, jedno lidstvo, jedno kázání.

„Být jedním“, zní šepot vesmíru, řekla během sobotní ranní modlitby sr. Arlene Flaherty z Blauveltu. Poukázala na moudrost sv. Dominika, který hojil zranění světa a církve způsobená herezemi 13. století. Modlitbou za jednotu všech se připojujeme ke všem těm bratřím a sestrám, kteří nás již předešli ve smrti.

Sr. Mary Jean Traeger, převorka springfieldských dominikánek, upozornila, že téma tohoto setkání obrací naši pozornost k Zemi a lidem, kteří na ní žijí a že svolává všechny sestry dominikánky. „V příštích týdnech a měsících budeme hledat nové způsoby, jak s ostatními sdílet plody naší společné modlitby a studia“, uvedla.

Protože setkání probíhalo i v Den země (22. dubna), členové výboru dominikánského sdružení Eco-justice připravili dvoudílné setkání o vodě a její nezastupitelné roli při sdílení ekologických, ekonomických a politických skutečností světa. Sr. Honora Werner z Caldwellu se zamýšlela nad tím, jak se modlit nad příběhy z Bible ve světle nových poznatků o vesmíru, které nám zprostředkovává věda. A sr. Eileen Gannon ze Sparkhillu, zástupce sdružení u OSN, informovala o tom, jak je účastí na aktivitách OSN naplňováno kazatelské poslání řádu.

Chrys McVey vystoupil na shromáždění jako zástupce magistra řádu Carlose Azpiroze Costy. Hovořil o společném kázání bratří a sester; toto téma se na generální kapitule projednávalo poprvé v roce 1980. Na poslední generální kapitule v Krakově v roce 2004 již byla pro společné kázání ustavena zvláštní komise. K výsledkům její práce patří výzva všem bratřím i sestrám, aby se s ostatními podělili o zkušenosti s kázáním. Členové komise na základě těchto příspěvků zpracují zprávu. Jedním z dalších kroků by mělo být svolání mezinárodního setkání celé dominikánské rodiny na téma společného kázání.

Chrys McVey upozornil, že i v Dominikově době existovaly mnohé překážky kázání a že Dominik vždycky našel cestu, jak je obejít. Někteří účastníci se ptali, zdali už nepřišel čas liturgického kázání všech členů řádu – vždyť všichni mají za povinnost kázat evangelium.

Sobotní program začal vystoupením sestry Lumy Khudher z kongregace sv. Kateřiny Sienské v Mosulu v Iráku. Jej příspěvek vycházel z textů o poslední večeři

z Janova evangelia, kdy Ježíš svým učedníkům nabízí dar míru. Luma se zamýšlela nad tím, zda lidé, kteří po celý svůj život žijí ve válce, mohou pochopit, co je to žít v míru. „Žít v míru znamená přijímat to, co přichází od Boha, s vděčností“, řekla.

V průběhu sobotní večere připravili organizátoři překvapení Noně McGreal ze Sinisawy, když jí odměnili za více než sedmdesát let její služby Bohu a dominikánskému poslání. Nona je učitelkou, spisovatelkou a historičkou. V poslední době vydala knihu o zakladateli sinisawských dominikánek Samueli Mazzuchelim. Nona je rovněž ředitelkou Projektu OPUS, který se zaměřuje na vyprávění dominikánského příběhu ve Spojených státech. První díl dějin řádu v USA – Dominikáni v domově mladého národa – byl vydán v roce 2001.

Beth Murphy OP (Springfield)

více informací: www.Dominicans.us

(IDI 9/2005; přeložil a redakčně upravil Ivan František Bok)

SVATOŘEČENÍ ASCENSIÓN NICOL GOŇI OP

14. května 2005 se v Římě sešlo na pět set účastníků jak z řad zasvěceného života, tak laiků, aby byli přítomni svatořečení bl. Ascensión Nicol Goňi. Dominikánští misionáři a misionářky přijeli z mnoha vzdálených zemí – Tchaj-wanu, Filipín, Austrálie, Timoru, Macaa, Indie, Konga, Angoly, Mozambiku, Kamerunu, Peru, Chile, Bolívie, Nicaraguy, Guatemaly, Mexika, Puerta Rica, Portugalska a Španělska, aby se shromáždili v jednom bratrském společenství.

14. května 2005 ráno proběhl v konventu sv. Sixta, který patří jiné dominikánské kongregaci, než ke které přináležela právě svatořečená Ascensión Nicol Goňi (Dominikánské misionářky Nejsvětějšího růžence), obřad vítání poutníků. Klášter sv. Sixta má pro nás velký význam, protože je prvním římským kláštelem, do kterého povolal ženy přímo sv. Dominik, aby žily podle ducha evangelia, aby se modlily a vedly kontemplativní život, což byla jediná forma zbožného života, která byla tenkrát ženám v řádu povolena.

Během tohoto obřadu, který vyvrcholil slavením liturgie, každý kontinent představil krátkým pásmem svou kulturu a národ. Rovněž byl předveden goblén, který z různých materiálů společně utkaly ženy z různých zemí.

Po celý den pak probíhaly informativní schůzky a jednání různých pracovních skupin. Tato setkání nás blíže spojila a lépe připravila pro odpolední oslavu ve Svatopetrské bazilice.

Samotný akt svatořečení byl poměrně jednoduchý. Důležitou částí byl podpis dekretu o svatořečení Svatým otcem. V něm se mimo jiné uvádí, že svátek sv. Ascensión Nicol Goňi má být slaven 24. února. Dekret v průběhu mše sv. přečetl

kardinál José Saraiva Martins OFM, prefekt Kongregace pro svatořečení a zástupce papeže při této slavnosti. Během mše sv. byl na oltáři umístěn rovněž ostatek bl. Ascensión Nicol Goňi. Byl tam přinesen v procesí. Po straně Berniniho oltáře ve Svatopetrské bazilice byl rovněž zavěšen obraz nové svaté. To mělo svou důležitost pro televizní diváky v mnoha zemích, kteří mohli přímý přenos svatořečení sledovat.

Matka Ascensión Nicol byla svatořečena spolu s Marianne Cope (narozenu v Německu), která byla po více než dvacet let členkou Kongregace sester třetího řádu sv. Františka v Syrakusách, USA (stát New York). Sestra Marianne na havajském ostrově Molokai, spolu s blahoslaveným Damiánem De Veusterem, zvaným apoštol nemocných leprou, pečovala o nakažené leprou.

Dalším důležitým okamžikem byla děkonná eucharistická oběť konaná ve tři hodiny odpoledne u sv. Sabiny, kterou vedl magistr řádu. Zúčastnil se rovněž arcibiskup, do jehož působnosti spadá vikariát Puerto Maldonado, v němž nová světice působila. Přítomny byly rovněž sestry z komunity dominikánek, působící v tomto vikariátu. Mše sv. se odehrála v atmosféře díkůčinění a slavili jsme ji vskutku v globálním duchu: africká liturgie intronizace písma, čtení v různých jazycích, letniční sekvence a hymny díkůvzdání. Magistr řádu měl překrásnou homilii, během níž vyzval sestry z kongregace, v níž sv. Ascensión Nicol Goňi působila, z jednotlivých kontinentů, aby vyjádřily své city k matce Ascensión, co pro ně znamená život a dílo jejich zakladatelky. Příspěvky byly proneseny v různých jazycích. Na samém konci mše sv. poděkovaly sestry z Latinské Ameriky zvláštním obřadem, během něhož se se zapálenými svícemi postupně přibližovaly k oltáři, zatímco jiné sestry recitovaly básně o životě sv. matky Ascensión, o místech, kde působila, co všechno prožila, o jejím boji za ideály evangelia, o nesmírné rozloze země, která byla jejím cílem, o kráse její krajiny, bohatství kultur, velké bídě a nadějích jejího lidu. Nepřipraveným, spontánním okamžikem byla chvíle, kdy dvě příbuzné sv. Ascensión z Navarry zazpívaly píseň k lidovému španělskému tanci jota.

V pondělí 16. května v půl dvanácté dopoledne přijal papež poutníky účastníci se svatořečení Ascensión Nicol Goňi a františkanky Marianne Cope. Svatý otec nás povzbudil, abychom „ve svých srdcích nesli apoštolský zápal, který inspiroval matku Ascensión, a vyzývá nás, abychom byli vždy připraveni jít tam, kde nás církev potřebuje, s podnikavým duchem, který ji vedl do vikariátu Puerto Maldonado“.

Svatořečení matky Ascensión je pro naši kongregaci výzvou, abychom každou situaci, kterou nám život přinese, prožívaly prostřednictvím charismatu své osobní účasti na ní. Matka Ascensión se dala do služeb Království mezi chudými, riskujíc vše, co měla a co byla. Říkala nám: „Nechci se posvěcovat sama, raději bych se s tím, čím zde bylo obtížné se posvětit, setkala na věčnosti.“ Volá nás nyní, abychom ji následovali, nejdříve v tomto životě a potom i na věčnost.

Proslov Svatého Otce Benedikta XVI.

k poutníkům shromážděným v Římě při příležitosti svatořečení Ascensión Nicol Goñi v pondělí 16. května 2005

Draží bratři a sestry,

dnes s radostí vítám vás všechny, kteří jste se v sobotu odpoledne ve vatikánské bazilice účastnili svatořečení matky Ascensión od Srdce Ježíšova Nicol Goñi a matky Marianne Cope. Tyto dvě nové světice, příkladné svědkyně Kristova milosrdenství, nám pomáhají lépe pochopit smysl a hodnotu křesťanského povolání.

Draží poutníci, přišli jste do Říma, abyste znovu prožili misionářské poselství, které matka Ascensión od Srdce Ježíšova Nicol Goñi, která byla právě prohlášena za svatou, odkázala církvi svým životem a svou prací. Vyzývám vás, abyste ve svých srdcích nesli živý apoštolský zápal zrozený z lásky k Ježíši, kterým matka Ascensión žila a který předala svým duchovním dcerám.

Když jsem se srdečně zdravil se svými bratry biskupy, různými představenými a věřícími, kteří se zúčastnili této významné události, zvláště jsem pozdravil Dominikánské misionářky nejsvětějšího růžence, protože následování příkladu jejich svatořečené zakladatelky nám pomáhá žít v naší době v duchu svatého Dominika. Udrzuje živou zkušenost Boží přítomnosti v životě misionářů – „Boha můžeme tak důvěrně zakoušet“, jak by řekla matka Ascensión –, ducha bratrství ve vašich komunitách, připravených jít tam, kde je církev potřebuje, v témž smělém duchu, který vedl matku Ascensión do nerozvinutého území vikariátu Puerto Maldonado.

Zdravím poutníky z tohoto apoštolského vikariátu a z dalších oblastí Peru, ve kterých vidím zrání vzácného plodu pravé evangelizace zjemněné zvláštní ženskou péčí. Zdravím též poutníky z Navarry, místa, kde se nová světice narodila, a z ostatních částí Španělska, kde je semeno víry zvláště hluboce zakořeněno a vydalo již mnohé misionáře celému světu.

Obřad se konal v den zvláště významný pro všechny misionáře a pro celou církev: v den letniční vigilie, v okamžiku, v němž na popud Ducha svatého nebojácně vycházejí Ježíšovi učedníci všude veřejně šířit Ježíšovo učení. Od té doby mnozí přijali toto misionářské pověření a vložili své síly do služby evangelia. Mezi nimi i matka Ascensión, která v sobě nechala zažehnout plamen letnic a přijala úkol šířit jej ve světě.

Ať se nyní přimlouvá za vás všechny, abyste přinášeli světu světlo, které vnašelo jas do jejího života a radost do jejího srdce. Žehnám vám všem s láskou. Děkuji vám. ... S přimlouvkou, aby vaše pout' do Říma byla pro vás duchovním obohacením, vám všem rád uděluji své apoštolské požehnání, které s radostí rozšiřuji i na členy vašich rodin doma, zvláště na ty, kteří čímkoli trpí.

Ať pro nás Panna Maria vyprosí dar stálé věrnosti evangeliu. Ať nám pomáhá následovat příklad nově svatořečených a neúnavně usilovat o svatost. Žehnám vám všem zde přítomným i vašim drahým.

Svatá Ascensión Nicol Goñi

„Jaké překrásné pole apoštolátu, na kterém můžeme dojít posvěcení – pomoc druhým – je nám cele k dispozici!“ (sv. Ascensión Nicol Goñi OP)

Sv. Ascensión Nicol Goñi se narodila v roce 1868 ve Španělsku. Věřila, že nalezla své povolání v životě kontemplativní dominikánky a tak vstoupila do kláštera v Huesce. Ale ve věku čtyřiceti čtyř let zcela opustila svůj stávající život, když zaslechla volání fr. Ramóna Zubiety, který žádal o pomoc pro misie. Nabídla se, že odejde do vikariátu Puerto Maldonado v Peru, aby se jako vůbec první misionářka pokusila proniknout do peruánské džungle.

Později se k ní připojily další ženy, aby pod vedením dominikánského biskupa fr. Ramóna Zubiety založily Dominikánské misionářky Nejsvětějšího růžence, kongregaci, jejíž první představenou se stala právě sestra Ascensión. Kongregace je zasvěcena evangelizaci chudých, připravena jít tam, kde ji církev nejvíce potřebuje. Dnes působí ve více než dvaceti zemích, například v Nikaragui, Kamerunu, Indii a Macau. Sv. Ascensión Nicol Goñi se velkoryse obětovala evangelizaci a práci pro chudé. Zemřela ve věku sedmdesáti dvou let.

Co může sv. Ascensión Nicol Goñi říci nám, dominikánům jednadvacátého století?

1. Zvláštní spiritualita: opouští klid kláštera v Huesce, aby se setkala s ostatními v neznámém dobrodružství. Vzpomeňme si na otázku, která trápila sv. Dominika: „Co se stane se všemi těmi trpícími?“ A Ascensión pochopila, že v situaci, v níž tito lidé žijí, je hlásáním Božího slova práce na díle spravedlnosti a pokoje.
2. Ascensión šla za hranice a tak je její konání i odpovědí na otázku „Kdo bude mluvit teď, v 21. století (k mladým, chudým, obětem drog,...), pokud vy budete mlčet.“
3. Ta žena věděla, že všechno je lepší a snazší, když to má „příchuť Boží a svatého Dominika“ a jestliže je to „vykonáváno v rodině“. Proto vše konzultovala, plánovala a revidovala se svým nerozlučným společníkem fr. Ramónem Zubietou.
4. Doba, v níž žila (bohužel tak podobná té naší), nepřála příliš ženám, rodinám, společnosti, a dokonce ani církvi. Proto Ascensión tolik upozorňovala na ženy, s vědomím, že sama byla jako žena iniciátorkou mnohých změn. Věděla, že ženy musí být podporovány ženami.
5. Celým svým životem inspirovala skupinu žen k naplňování ideálu práce v tomto světě, aby „lepší svět byl možný“.

Soucit, pozornost k ubohým, k ženám, kázání „za hranicemi“, utváření komunity – nejsou to všechno (neměly by to být) základní prvky našich životů jako dominikánů?

Svatá Ascensión Nicol, děkujeme ti, žes nás naučila bezpečné cestě následování Krista způsobem vlastním svatému Dominiku. Přimlouvej se za nás, abychom poznali, co máme konat, co je v našem světě správné.

Fr. Enrique Sario OP, výkonný sekretář IDYM a koordinátor DVI
(IDI 9/2005; přeložil a redakčně upravil Ivan František Bok)

DOMINIKÁNSKÁ SVOBODA A ZODPOVĚDNOST

Z listu magistra řádu T. Radcliffa OP (1997)

Uchopit zodpovědnost

Slovo, jež hlásáme, není abstraktní, vždyť se stalo tělem a krví. Nehlásáme teorii spásy, nýbrž milost, která se vtělila v životě, smrti a vzkříšení jednoho člověka zhruba před dvěma tisíci lety. A tak ani pro nás nestačí, že máme pěknou teorii zodpovědnosti. Musíme ji žít. Máme úžasné demokratické struktury, které nám nabízejí svobodu, ale musíme tuto svobodu uchopit.

Při vizitování provincií jsem se přesvědčil, že jedním z našich největších problémů je naučit se zodpovědně a účinně odpovídat na výzvy dneška. Trpíme "tajemstvím zmizení zodpovědnosti", jak často říkám. Jak je možné, že i když je pro nás zodpovědnost nesmírně důležitá, přesto nám tak často proklouzne mezi prsty? Kapituly, generální i provinční, bývají okamžiky pravdy, kdy upřímně vidíme, co a jak je třeba udělat. Činí se velká rozhodnutí. Píší se skvělé texty. Ale poté, co jsme všechno tak jasně nahlédli a rozebrali, se někdy chováme jako člověk, "který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá." (Jak 1, 23).

Vyhýbáme se zodpovědnosti mimo jiné proto, že ačkoli jsme povoláni ke svobodě, svoboda nám nahání hrůzu a zodpovědnost je břemenem, jemuž bychom se rádi vyhnuli. Zodpovědnost je v našem řádu rozdělena do více rovin a my si často rádi myslíme, že se má uplatnit někde jinde. "Něco se musí udělat," ale obvykle to má udělat někdo jiný, představený nebo kapitula nebo dokonce magistr řádu! "Provincie musí jednat," ale kdo je ta provincie, ne-li my sami? Máme-li být pravými dědici Dominikovy svobody, musíme vědět, jaká zodpovědnost nám přísluší, a chopit se jí.

Stanovy říkají, že naše řízení "vyniká organickou a spořádanou účastí všech složek" a že na všeobecné autoritě hlavy mají "úměrně účast provincie a konventy s přiměřenou samosprávou" (LCO 1, VII). Má-li být naše řízení skutečně "organické a spořádané" a uznávat náležitou autonomii každého bratra, konventu a provincie, pak si musíme ujasnit vztahy mezi různými rovinami řízení v řádu. Tyto vztahy jsou vymezeny nejméně třemi základními principy.

a) Putování

Žádný bratr není nebo neměl by být představeným příliš dlouho. Bez postulace může bratr sloužit jako převor nebo provinciál jen jistý počet období. Nemáme celoživotní opaty. Neměla by vznikat žádná kasta představených, protože řízení je společnou zodpovědností nás všech. Jestliže nás zvolili představenými, pak se od nás žádá služba. V Řádu bratří Kazatelů nelze udělat kariéru nebo povýšit.

b) Máme se navzájem posilovat

Nelze soupeřit o zodpovědnost, ať už by ji člověk chtěl uchvátit nebo před ní utéct. Máme se navzájem posilovat. Jedním z hlavních úkolů převora je posilovat bratry, (17) Sv. Tomáš, ST 2.2.ae 88.12 ad 2. důvěřovat jim, že dokáží víc než si myslí, a podpořit je, když se za něco odvážně postaví. Po Montesimově slavném kázání o právech Indiánů se ho zastal jeho převor, Pedro de Córdoba, tím, že řekl, že to kázání pronesla celá komunita. Každý bratr je pro komunitu darem a představený má uvítat a ocenit talenty bratří, které nám dal Bůh.

Avšak tento vztah je oboustranný. Každý bratr má zase zvláštní zodpovědnost za bratra, kterého jsme si zvolili. Zvolíme-li bratra představeným, dáváme mu tím mimo jiné najevo, že si ho vážíme, že uznáváme jeho hodnotu. Tím, že mu vložíme na ramena břemeno, bereme na sebe zároveň povinnost ho podporovat a povzbuzovat a mít o něj péči. Jestliže zklame, potřebuje naše odpuštění. Máme-li představeného, který je neschopný nebo nemá představu do budoucna, pak je to tím, že jsme si toho bratra sami zvolili. Neobviňujme ho za chyby, o nichž jsme věděli, když jsme si ho jako komunita volili. Místo, abychom mu přičítali jeho selhání, pomozme mu dokázat, co umí.

Co řekl Pán Petrovi, říká nám všem: "Buď posilou svým bratřím." (Lk 22, 32). Pokud celý náš systém řízení ve vši své složitosti slouží jen ke vzájemnému oslabení, pak jsme všichni ochromeni a ztratili jsme Dominikovu svobodu. Slouží-li však k posílení všech, můžeme dokázat veliké věci.

c) Rozlišování společného dobra

Hlavním úkolem řízení je rozlišování a hledání společného dobra a zde mohou být vztahy mezi různými rovinami řízení nejvíce napjaté a bolestné. Bratr může být assignován do komunity, kde nechce žít, nebo dostane úkol, na který se necítí. Nebo řád požádá provincii, aby uvolnila bratra, který jí bude velice chybět, pro nějaké poslání v řádu. Může to být těžké, a přece právě tím se nejvíce projeví naše jednota ve společném poslání. Často se musí dát přednost širšímu společnému dobru před místním dobrem, nemá-li se řád rozpadnout ve volné sdružení jednotlivců.

Žádat bývá někdy bolestné pro obě strany. Snaha vyhnout se této bolesti může představeného vést k tomu, aby požádal o dobrovolníky nebo prohlásil, že se nedá nic dělat. Jenže to by byl útěk před zodpovědností, k níž jsme byli zvoleni, a vedlo by to k ochromení.

Někdy se musíme odvážit řídit právě v zájmu oné svobody, která je jádrem dominikánského života. Vážíme si svobody bratří, že se mohou scházet v kapitule a rozhodovat o společném poslání a životě a tato rozhodnutí se mohou uskutečnit a nezůstat jen na papíře. Milujeme svobodu, s níž bratr dává svůj život řádu

a společnému poslání. Pokud se ho neodvážíme požádat, aby se odevzdal nějakému poslání, pak tím zneuznáváme onen svobodný dar sebe sama, který učinil při profesi. Přiznám se, že jsem často váhal požádat bratra o něco, když jsem tušil, že to nechce dát. Kdo jsem já, abych to po něm chtěl? Přece však od něho nežádám, aby se podřídil mé vůli, nýbrž aby přijal ono obecné dobro, které bratři společně určili.

Někdy je dokonce nutné trvat na něčem "pod poslušností". Dojde-li to tak daleko, bylo by chybné myslet si, že to je vzor veškeré poslušnosti. Vždyť u nás se poslušnost zakládá především na vzájemné vnímavosti, s níž se oba společně snažíme pochopit, co je správné a nejlepší.

Plánování

"Zodpovědnost začíná ve snech", řekl anglický básník W. B. Yeats. Provinční kapituly by měly být okamžikem, kdy se odvážíme odpovídat na různé výzvy tím, že budeme snít o nových projektech. Na kapitule často padají smělá a odvážná rozhodnutí, že se budeme víc zasazovat o spravedlnost a mír, hojněji využívat hromadných sdělovacích prostředků, posílat bratry na misie. Díky Bohu! Nicméně o čtyři roky později se často ukáže, že se dohromady nic nestalo. Ve starém dominikánském misálu byla modlitba za kapitolu, v níž bratři prosili o dar Ducha svatého, "aby dokázali rozlišit, co od nich žádáš, a ze všech sil to konali". Zřejmě bylo nutné se tuto modlitbu modlit, protože už tehdy stejně jako dnes bratři viděli, že je pro ně snazší o věcech rozhodovat než je pak konat. Ale pokud se nenaučíme jak rozhodovat, tak i podle toho jednat, celé řízení nás zklame a ztratíme svobodu i zodpovědnost.

Má-li se v naší době Slovo stát tělem, máme-li najít nové způsoby kázání, pak je třeba začít sny, ale skončit konkrétním plánováním. Dobré řízení se opírá o ctnost rozumnosti, praktické moudrosti. Musíme se dohodnout na tom, čeho můžeme dosáhnout. Protože nelze uskutečnit všechno naráz, je nutné určit si pořadí jednotlivých projektů. Je třeba přijmout důsledky svých rozhodnutí, i kdyby to znamenalo od základu přeorientovat poslání a život provincie. Je nezbytné stanovit postup, jak se má projekt naplánovat, navrhnout, posoudit a vykonat. Pokud tento postup nefunguje, je třeba zjistit, proč nefunguje a jak by se to dalo napravit.

Bůh praví sv. Kateřině ve vidění: "Dominik se přiblížil k mé Pravdě, když ukázal, že nechce smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil. Svou loď učinil zcela širokou, příjemnou a vonnou zahradou rozkoší", kde "je dobře dokonalým i nedokonalým". Milost a pravda vtěleného Slova se tady spojuje v milosrdenství. Proto je loď tak prostorná, takže i my nedokonalí se na ní můžeme cítit doma. Tato loď snad pluje pomalu, možná nemá vždy jasný směr a posádka si až překvapivě často vyměňuje úlohy. Ale je to místo, kde můžeme růst v Dominikově svobodě, váhavě a s mnoha chybami, ale plni důvěry v milosrdenství Boží a druhých.

MODLIT SE 15 DNÍ SE SVATÝM DOMINIKEM

Alain Quilici OP

Devátý den

MUŽ ROZUMU

Náš svatý Otec Dominik znal ještě i jiný, vznešený a upřímný způsob modlitby, který pěstoval především v době po liturgické modlitbě v chóru nebo po společném díkůčinění u stolu. Uvažoval v duchu o božských slovech, která právě bratři zpívali v chóru nebo v refektáři, a zároveň byl jimi povzbuzen. Uchýlil se v duchu oddanosti rychle na osamělé místo a sedl si v cele nebo někde jinde, aby se usebral a v přítomnosti Boží četl a modlil se. Seděl potom klidně, nejdříve udělal kříž a pak otevřel knihu. Tak četl a nechal čtené působit na svou mysl, jako by slyšel Pána samého, jak k němu mluví (M8).

Svatý Dominik čerpal vroucnost svého kázání v Písmech. Přijal od svých předchůdců a předal svým bratřím a sestrám cvičení v *lectio divina*. Neúnavný kazatel evangelia byl též horlivým čtenářem evangelií. Neboť je jen jedno slovo Boží. Totéž, které má být hlášáno ze střeš, má být také zpíváno v chóru, čteno a rozjímáno v modlitbě, kontemplanováno v rozjímání, sdíleno v bratrském životě.

Jak jsme řekli, svatý Dominik nezanechal pojednání o zbožnosti ani příručku pro duchovní cvičení. Avšak přidal k nim prvky, které byly jeho vnitřní výzbrojí. Odhalujeme, že to učinil lépe, než kdyby byl zanechal metodu. On zanechal praxi. Abychom ho následovali, musíme ho napodobovat. Byl by mohl říci jako svatý Pavel: „*Napodobujte mne, jako já napodobuji Krista*“ (1 Kor 11, 1).

Blahoslavený Jan z Fiesole, tento geniální malíř, známý pod jménem Fra Angelico, zanechal v jedné z cel svatého Marka ve Florencii podivuhodný obraz, na kterém vidíme svatého Dominika, jak sedí a čte. Jeho tvář je mladá, protože odráží věčné mládí textu, o kterém rozjímá. Vycítíme, že se soustřeďuje na svůj text a je jím zcela zaujat. Tento postoj spojuje to, co popisuje tento osmý způsob modlitby svatého Dominika, který stojí za to, abychom ho znovu uvedli, protože mluví sám, když popisuje Dominika, jak čte:

Jako kdyby rozmlouval s druhem, zdálo se někdy, že nemůže zadržet svá slova a své myšlenky, jindy opět klidně naslouchal, rozmlouval a argumentoval, usmíval se a zároveň i plakal, upřeně se na něco díval nebo sklonil hlavu. Pak opět klidně mluvil a bil se v prsa.

Jinak řečeno, když četl náš svatý Otec Dominik Písmo svaté a zvláště evangelia, věnoval se své četbě opravdově. Věnoval se jí, jako se věnoval lidem, kteří se na něho obraceli. Všichni svědkové to říkají: byl krajně pozorný k lidem. Pro něho evangelium není tolik textem, jako osobou. Víme, že nazval knihy *mrtvými pergameny* (srov. svědectví bratra Štěpána ve VIE str. 61), ale nic takového nebylo u Písma svatého a u toho, který v něm mluví. *Jeho duše tehdy zakoušela sladké dojetí, jako kdyby byl slyšel Pána samého, jak k němu mluví.* Hle! Jak jsme na tom my?

Stejně jako se setkával s Kristem v každém člověku, kterému měl hlásat evangelium, setkával se s Pánem v člověku pokaždé, když o jeho evangeliu rozjímal. Měl ve zvyku *pozdvihnout se rychle od čtení k modlitbě, od modlitby k rozjímání, od rozjímání ke kontemplaci.* Taková je jeho metoda. Je ze všech nejjednodušší. Je to metoda Pána, když jde s Kleofášem a s jeho druhem po cestě z Jeruzaléma do Emauz. Co dělá? „Vykládal jim, co se ve všech Písmech na něj vztahuje“ (Lk 24, 27.32). A Dominik jako všichni, kteří se po něm cvičí v tomto božském čtení Písma, mohou si říci, když pozdvihují oči od své knihy nebo když jdou po cestě a rozjímají. „Což nám nehořelo srdce, když k nám na cestě mluvil a odhaloval smysl Písma?“

Dominik nebyl jako my přepadán horami papírů, které by musel každý den číst. Nebyl tísněn tíhou knih, z nichž je jedna nezbytnější než druhá. Skutečně, on měl knih málo. Podle slov jeho bratří, těch, kteří byli jeho společníky na dlouhých cestách z Toulouse do Paříže, do Říma nebo do Boloně, chodil s několika spisy a využíval je při přestávkách na cestě, aby dlouho rozjímal o jejich poučeních.

Slovy i písmem bratr Dominik vybízel bratry řádu, aby neúnavně studovali Nový i Starý zákon. Svědek to ví (jde o bratra Jana ze Španělska), protože ho tak slyšel mluvit a četl jeho listy. Tento blažený nosil vždy při sobě evangelium svatého Matouše a epístoly svatého Pavla a studoval je tak, že je uměl téměř nazpaměť (VIE str. 55).

Musíme si představit, čím mohl být tento styk s Pánovými slovy pro tohoto citlivého člověka, který bez váhání vyjadřoval své vnitřní smýšlení, jak ho viděli jeho bratři při společném životě, kde uměl těšit, i kárat, radovat se, i plakat soucitem. Je jím doslova otřesen.

Když sám četl, často se sklonil ke knize a políbil ji, aby jí prokázal úctu, zvláště když to byla kniha evangelií, nebo když vlastnými ústy vyslovoval Kristova slova.

Neřekli bychom, že je to zamilovaný, který dostal dopis od své milenky, který ho nadšeně stále znovu čte, který je dojat při tomto čtení a považuje tento dopis za projev její přítomnosti? Dominik není z těch, kteří pochybují o autentičnosti Kristova slova.

Od čtení ke studiu

Svatý Dominik dostal solidní teologickou formaci ve svém mládí, jak dosvědčuje jeho životopisec:

Strávil v těchto posvátných vědách čtyři roky. Tak vytrvale čerpal z potůčků svatých Písem a tak dychtivě se z nich napájel, že neúnavně často beze spánku probděl celé noci ve studiu, a pravdu, již ušima vnímal, ukládal hluboko do duše, pevně ji ochraňoval a uchovával v paměti. Jeho duše se zbožně opájela pravdami, které pro své bystré nadání snadno chápal. Z toho klíčilo též jeho dílo pro spásu duší (LIB č. 7).

Ve svém zralém věku Dominik, příliš zaujatý svým kázáním, svým bděním a starostmi o založení svého řádu, nemá už čas na teologickou práci. Avšak nepřestává pečovat o studia jak pro sebe, tak pro své první bratry. Zajímavá příhoda podává ozvěnu jeho prodlužování rozjímání o *lectio divina* v prohloubenou úvahu, aby kázání spočívalo na pevných základech. Mistr Stavensby, tehdy učitel ve škole v Toulouse, který se stal biskupem v Coventry a Lichfieldu, vyprávěl u anglického dvora asi deset let po této události:

Jistý magistr teologie, který měl katedru v Toulouse, slavný svým rodem, věděním i pověstí, byl jednou ráno uchvácen hlubokým spánkem, když se ještě před rozedněním připravoval na své přednášky. Sklonil trochu hlavu na svůj stůl a začal spát. Dostalo se mu vidění: sedm hvězd se před ním ukázalo. Žasl velmi nad touto netušenou

milostí. Hvězdy začaly vzrůstat světlem i rozměrem do té míry, že osvítily zem a celý svět. Ihned se probudil, protože den už pokročil, zavolal své sluhy, aby mu nesli jeho knihy a šel do přednáškového sálu. A tu blažený Dominik přichází k tomuto mistru se svými šesti druhy, oblečenými jako on. Řekli mu, že jsou to bratři pověřeni kázáním pro věřící a proti nevěřícím v kraji toulouském. Prohlásili, že se přišli zapsat do jeho školy a dychtivě si přáli naslouchat jeho přednáškám. Tento mistr zůstal dlouho důvěrným a oddaným přítelem těchto sedmi bratří a poučoval je jako školáky. Vzpomíná si, že vidění, které měl krátce před tím, vyvolalo u něho velkou úctu k Dominikovi a k jeho druhům, které přirovnával k těmto sedmi jasným hvězdám. Tento mistr sám to vyprávěl bratru Arnulfovi a jeho druhu, když byli v Anglii u královského dvora (EVA str. 84).

Teologická práce, která je především dílem víry ve službě hlásání evangelia, bude tedy podstatnou stránkou života toho, kdo chce vstoupit do školy svatého Dominika. Bude přecházet ustavičně od čtení k rozjímání, od rozjímání ke kontemplaci, od kontemplace k teologii a od teologie ke kázání. Splní tak dokonale zásadu svatého Tomáše Akvinského, kterou musíme znovu uvést: *contemplari et contemplata aliis tradere*.

Svatý Dominik v horlivé službě této intelektuální práci ustanovil dva nové, ale nezbytné zvyky k napomáhání studiu: *dispens* od veřejného recitování officia, která dovoluje schopným bratřím maximálně pracovat, a *celu*, která dovoluje těmto bratřím pracovat lépe a účinněji. V celách mohou ti, kteří chtějí studovat, psát, modlit se, spát a také bdít v noci kvůli studiu (srov. LIB č. 44).

To neznamená, že svatý Dominik chtěl založit řád intelektuálů, ale dává rozumu vynikající místo, které mu patří. Jeho bratři se pak snažili zůstat věrní této intuici.

Od té doby modlit se se svatým Dominikem znamená také modlit se se svatým Tomášem Akvinským, jehož vzácné ostatky jsou uchovávány a uctívány v kostele jakobínů v Toulouse.

*z francouzského originálu Prier 15 jours avec saint Dominique
vydaného nakladatelstvím Nouvelle Cité přeložila S. M. Zdislava Černá OP
pokračování příště*

PROVINCÍÁL DOMINIKÁNŮ
P. Alvarez Kodeda OP
Husova 234/8, 110 00 Praha 1
☎/fax/zázn: 224 219 685
✉ provincial@op.cz

**MNIŠKY KAZATELSKÉHO
ŘÁDU**
S. M. Michaela Smrčková OP
Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo
☎ 515 221 161
S. M. Pavla Dabalová OP
Lysolajské údolí 106/21
165 00 Praha 6
☎ 220 923 159
✉ monialesop@volny.cz

**ŘEHOLNÍ INSTITUT
ROZJÍMAVÝCH SESTER**
S. M. Terezie Eisnerová OP
Nám. bří Jandusů 21
104 00 Praha 10-Uhřetěves
☎ 267 712 611, 267 712 614
✉ sestryop@volny.cz

**ČESKÁ KONGREGACE
SESTER DOMINIKÁNEK**
S. M. Miriam Hřebačková OP
Veveří 27, 602 00 Brno
☎ 541 214 846
www.dominikanky.cz
✉ dominikanky.bm@volny.cz

**Konvent sester dominikánek
Katolický domov studujících**
Černá 14, 110 00 Praha 1
vrátnice KDS: ☎ 224 934 496
ředitelna: ☎ 224 934 856
konvent sester: ☎ 224 934 655
✉ sestrycerna@op.cz
✉ kds@op.cz

DÍLO BLAŽENÉ ZDISLAVY
s. Marie Terezie Legnerová
Charitní domov
592 54 Moravec
**SDRUŽENÍ KNĚŽÍ A JÁHNŮ
SV. DOMINIKA**
P. Antonín Damián Nohejl
Řím.-kat. farnost Zlonice
Pejšova 47, 273 71 Zlonice
tel.: 312 591 055
mob.: 602 327 842
✉ adnohejl@razdva.cz

**MODERÁTOR LAICKÝCH
SDRUŽENÍ**
Dagmar Ester Kopecká
Na Zlíchově 221/8
152 00 Praha 5
☎/fax: 251 554 669
✉ ester@op.cz

KAZATELSKÉ STŘEDISKO
P. Pavel Mayer OP
Slovenská 14, 772 00 Olomouc
☎: 585 230 764, ☎ 602 858 800
✉ pavel@op.cz

DOMINIKÁNSKÁ KNIHOVNA
Husova 8, Praha 1
výpůjčky jen do studovny:
Po a Út 10 – 14 h.
✉ knihovna.praha@op.cz

Nakladatelství KRYSTAL OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 237 750
web: krystal.op.cz
✉ krystalop@volny.cz

RADIO VERITAS
P. Piotr Krysztofciak OP
Husova 8, 110 00 Praha 1
☎ 224 218 442
✉ veritas@op.cz

**SALVE. Revue pro teologii
a duchovní život**
Velké nám. 35, 500 01 Hradec
Králové; ☎ 495 063 625
web: salve.op.cz
✉ dominika@diecezezhk.cz

**VEČERNÍ EVANGELIZAČNÍ
ŠKOLA**
P. Jan Rajlich OP
web: misie.op.cz
✉ jan@op.cz

HNUTÍ PRO ŽIVOT ČR
Radim a Kateřina Ucháčovi
Hlubočepská 85/64
152 00 Praha 5
web: www.prolife.cz
✉ radim.uchac@prolife.cz

**HNUTÍ SVĚTLO-ŽIVOT
(OÁZY)**
P. Jan Rajlich OP
web: oaza.op.cz
web: ain-karim.op.cz

SERVO o.p.s.
Daisy Zdislava Waldsteinová
Sněmovní 11, 118 00 Praha 1
☎ 602 367 505

Mons. DOMINIK DUKA OP
Biskupství královéhradecké
Velké nám. 35
500 01 Hradec Králové
☎ 495 063 625 (sekretariát)
fax: 495 512 850
✉ duka@diecezezhk.cz

RES CLARITATIS
zpravodajství
Michaela Freiová
redakce@claritatis.cz

DOMINIKÁNI NA INTERNETU
www.op.org – centrální
stránka dominikánů ve světě
www.op.cz – hlavní stránka
dominikánů v ČR (spravuje
Jan Jáchym Beneš)

kongregace.op.cz – Kongre-
gace sester dominikánek
(spravuje Martin Rosenbaum)
rozjimavesestry.op.cz –
Rozjímavé sestry sv. Domini-
ka (MR)

laici.op.cz – Sdružení laiků
sv. Dominika (MR)
kds.op.cz – Katolický domov
studujících, Praha (MR)

krystal.op.cz – Nakladatel-
ství Krystal OP s.r.o.
(spravuje Jiří Kopecký)

oliva.op.cz – knihkupectví
Oliva v klášteře sv. Jiljí (JK)
jilji.op.cz – Klášter dominiká-
nů Praha
(spravuje Petr Chaloupský)

plzen.op.cz – Klášter
dominikánů Plzeň (spravuje
fr. Cyprián Suchánek OP)

salve.op.cz – Salve. Revue
pro teologii a duchovní život
dominik.cz (spravují fr. Jan
Rajlich OP a Anežka Domini-
ka Churaňová)

informace: ✉ jachym@op.cz